

ABŞ imperalizminə qarşı duran İranın mövqeyini dəstəkləmişəm. Yazdığım sözlərin birindən də imtina etmərəm. Yeri gələndə sionizmin də əleyhinə nə gəldi yazmışam. Durum deyim ki, peşmanam, bu yalan olar.

Amma, əmmaməli riyakarların vətənimə, millətəmə qatı düşməncilik nümayiş etdirmələrini görməzliyə vurmaq kişilikdən deyil. Mən əzab-əziyyətlə, on minlərlə soydaşımızın qanı, canı bahasına əldə edilmiş müstəqilliyimə xor baxan istənilən din xadiminə nifrət edirəm. Bəşər mədəniyyətinin xəzinəsinə ziqiymət sərəvətlər vermiş, cəngavər oğullarının qılıncı ilə neçə-neçə imperiya yaratmış, İranın özünü dəfələrlə

Azərbaycan uğrunda qurban getmiş yəhudi balası

Albert Aqarunovun xatirəsi mənim üçün bütün din dəllallarından əzizidir

Hamının gözü qarşısında baş verən vəqəələrdən niyə danışmalıyam? Keşş-mason güynəsinin güynə sürüsü naxələf övladları tərəfindən xarı-zələl edilmiş Azərbaycanın altını üstünə çevirir, Silaha sarılıb milli namusun müdafiəsinə qalxmaq əvəzinə hərə bir partiya yaradır. Şəhərlər, kəndlər boşalır, bağ-bağat, yeraltı, yerüstü sərəvətlər düşməne qalır... Və belə ağır günlərdə, həftələrdə erməni cəlladlarını bağına basıb, onların başlarını tumarlayan əmmaməli riyakarlar bizim dost-doğma "həmsəri baradər-lerimizə" əmr verirlər, ey İranın övladları, məqam çatdı, irəli, Arazdan şimalda nə qədər kənd-qəsəbə boşalıbsa, talayın, sökülən, hamısı sizlərə həlaldir, daşayın hər şeyi İrana.

Doğrudan da əsl tayan başladı, demir qapılar, darvazalar, məhərcərlər, dam örtüklər, qapı-pencərələr, hətta daşlar belə sökülüb İrana daşındı. Erməni faşisti bir tərəfdən, fars irticasının qarşısında müti kölə kimi durmuş soydaşlarımız bir tərəfdən Qarabağa divan tutdular.

Bir əmmaməli namərd dillənəmədi ki, ay həşərat, bizim bu əməlimiz Qurana da, İslama da xeyanətdir. Bir dönün yerlə yeksan olmuş müsəlman qəbiristanlıqlarına, içərisinə donuz salınmış, dağıdılmış məscidlərə baxın! Qafqazın tarixində görünməmiş rəzalet baş verdi, iman ehli olmağı ilə, həmişə namaz qılmağı ilə qürrelənən "həmsəri" nəcins erməni cəlladla əlbir olub azərbaycanlıların qəriələrlə boyu min əzab-əziyyətlə ərşəyə gətirdiyi xanım-anları məhv etdi.

Mən niyə də nifrət və ikrah hissinə gizlətməliyəm, nəyin xatirinə susmalıyam? Məhərrəm ayında Kerbelə şəhidləri üçün yas saxlayıb təzyi mərasimləri keçirərək camaatı küçələrə tökən din dəllalları məgər biləndir ki, Azərbaycanda nə qədər günahsız körpə, qoca, qız-gəlin qətlə yetirilib?

Bütün varlığım əminəm, həm də bilirəm ki, Azadlıq meydanında şücaətli ordumuzun, zabit korpusunun rəsm keçidləri, Bakı küçələrində ümumxalq sevinci telekanallarda göstəriləndə Arazdan cənubda elə soydaşımız olmayıb ki, riqqətə gəlməsin, qürur hissi duymasın...

Əmmaməli riyakarlar yeni Qarabağda dağıdılmış seyyid məzarları bərədə eşitməmişdilər? Eşitmişdilər, onların məntur emissarları utanıb-qızarmadan bura gəlib Qarabağ məscidlərinin ancaq farslara məxsus olduğunu dilə gətirmirdilər? Tehranın mərkəzində erməni üçün hər cürə şərait yaratmış fars şovinisti Xocalı cəlladlarına güldən ağır söz deməyib.

İndi bizlərə hədə-qorxu gələn fars rejimi unutmazın ki, İran indiyə qədər nəyə nail olubsa, ancaq və ancaq azəri türklərinin kişilikləri sayəsində nail olub. Fars şovinisti çox da "Şanlı" keçmişindən dəm vumasın. O, "tarixi" biz yaxşı bilirik. Yarım milyonluq ordu çıxara bilən Əhəmənis xanədanı bir ovuc makedoniyalının qarşısında aciz qalmamışdı? Sasanilərin hərbi imkanları daha artıq idi, amma ümumi sayı heç otuz minə çatmayan ərəb qoşunu o boyda imperiyayı xəritədən birdəfəlik silmədimi? Son İraq-İran müharibəsində də Hümeyni rejimi cəbhələrə nə qədər həddi-buluğa çatmamış cavan azərbaycanlı uşağı tökmüşdü. Bu unudulması rəzaletdir?

Bütün ələm bilir ki, İranın bilavasitə köməyi olmasaydı Ermənistan çoxdan gəbərəcəkdi. Maşın karvanları gecə-gündüz məscidlərə donuz salan, müsəlman körpələrini qıran cəlladlara yanacaq, ərzaq daşayıb. Tehran ayyətüllahlarının ümumiyyətlə İslamdan danışmağa haqları yoxdur.

Gizlətmərəm, uzun müddət "İmpuls", "Nəbz", "Gündəlik Bakı" qəzetinin səhifələrində var-gücümle

ölümdən qurtarmış xalqıma "xər" dəyənlərin indiki xələfləri unutmazın ki, Azərbaycan daha əvvəlki deyil. Onunla hesablaşsınlar, onun müzəffər ordusu da, müzəffər sər-kərdəsi, qəddini dikəlməmiş xalqı da var.

Şəxsən mənim üçün Azərbaycanın adına ölümə getmiş rus Yuriy Kovalyovun, yəhudi balası A. Aqarunovun xatirələri onlarla ayətüllahdan əzizdir. Yadıma salın, həlak olma-şından əvvəl Albert Aqarunov jurnalista bə deyirdi: "Mən burada yaşayıram, Azərbaycan mənim vətənimdir!" Bu yəhudi balasının sözü, bu yanda da İranın əmmaməli rəhbərləri müsəlman körpələrinin qatillərini bağışlarına basır, onlara eşq elan edirdilər.

Bütün varlığım əminəm, həm də bilirəm ki, Azadlıq meydanında şücaətli ordumuzun, zabit korpusunun rəsm keçidləri, Bakı küçələrində ümumxalq sevinci telekanallarda göstəriləndə Arazdan cənubda elə soydaşımız olmayıb ki, riqqətə gəlməsin, qürur hissi duymasın.

İslami dəyərləri, ziqiymət mənevə sərəvəti fars şovinizminə qurban verən əmmaməli ağalar yaxşı bilərlər ki, gecə-tezi var, sayı qırx milyona çatmış türkün səbr kasası dolmaq üzrədir, Rusiya da bu dəqiqə öz cənnətinin hayındadır, ona ancaq axmaqlar arxayın ola bilərlər.

Nəhayət, səlib dünyasının da ikrahla baxdığı erməni nəqlərinin başına basıb İslami dəyərləri güdəzə vermək Rüstəm övladına başucalıqı gətirir.

Firuz Həşimov